

AURÉLIE SALVAIRE

Organitzadora de TEDxBarcelonaWomen

“No és homes contra dones, sinó persones contra prejudicis”

ANTONI BASSAS

Com vas venir a parar a Barcelona? Vaig venir el 23 d'abril del 2002. Sóc d'aquí al costat, francesa però del sud. Per a mi és lògic, és la ciutat més internacional a prop d'on vivia.

Què et va semblar que els homes regalin roses i elles regalin llibres? [Riu.] Ho tenies fàcil, eh? Bé, justament tindrem un estand per Sant Jordi per veure com podem invertir els rols. Però fixa-t'hi: la princesa esperant el salvador. M'agrada molt la tradició, però és cert que els mites, els contes de fades i les pel·lícules de Disney continuen transmetent als nens i nenes papers molt clars, qui té lideratge i qui no, qui decideix sobre la seva vida i qui no. Sembla que no sigui res, però és molt important.

Per què t'has dedicat això? Perquè he nascut al sud de França, que és encara més masculista que Espanya, t'ho creguis o no. I quan era petita tenia un sentit de la justícia molt innat. Quan veiem que no es tracta la gent que estimem de la manera més adequada, el petit salvador que tots tenim dins s'enfada una mica.

I tu què veies en la societat francesa de la teva infantesa? Sobretot que les dones no tenien veu a la família a l'hora de prendre decisions. Als sopars familiars, els que parlaven, cantaven, decidien o es quedaven asseguts eren sempre els homes. Hi ha una infografia molt divertida a *Time* que es diu *Manterrupting* i explica que els homes tendeixen a interrompre les dones moltes

vegades, amb un to més alt, o a apropiarse idees seves i tornar-les a explicar. Sembla anecdòtic, però al final sembla que la teva paraula no compta. Molta gent, homes i dones, pensen que ja estem bé, quan, de fet, als països de l'OCDE hi ha un 16% de diferència salarial entre homes i dones, i Oxfam diu que això es mantindrà 75 anys més si no canviem i seguim a aquest ritme. Però hi ha detalls més subtils. Zara va posar a la venda roba que deia “intel·ligent com el papa” i “bonica com la mama”. Hi ha menys dones del que correspondria en càrrecs directius, més dones treballant a temps parcial, més dones treballant en la salut, l'educació...

Un catedràtic d'una universitat nord-americana em deia que havia ofert ascensos en la seva càtedra a llicenciades prometedores, però que volien ser mares, i no es volien comprometre més en la feina. Sí, Sheryl Sandberg, la número dos de Facebook, diu que si no hi ha tantes dones líders és perquè moltes “se'n van abans d'anar-se'n”, que sacrifiquen el present pensant en el futur. És cert que passa, però tampoc ho fem fàcil, siguem realistes. Pot haver-hi el desig de ser mare, però també de ser pare. Tenim 16 dies de baixa de paternitat per als homes i 14 setmanes per a les dones. Tothom em diu que estigui tranquil·la, però és un tema d'ara i no pot ser que el 2015 encara estiguem així. És una qüestió molt polèmica, la biologia versus la cultura. Simone de Beauvoir deia que una no neix dona, sinó que es fa dona. Hi crec molt, en això. Tenim capacitat de

Perfil Aurélie Salvaire (Foix, França, 1978), màster en administració d'empreses, es va graduar a París i va venir a Barcelona amb 24 anys, i s'hi va quedar (“a França trobo que els homes són més agressius amb les dones”). Aquí ha fundat un observatori d'anàlisi de gènere, i al juny dirigirà la tercera edició del TExBarcelonaWomen. “El meu pare em deia que Salvaire vol dir «salvatge» i també «salvador», diu rient. L'Aurélie parla amb la passió de qui té una missió, a la vida: la plena igualtat entre homes i dones, que encara és massa lluny per culpa del sexisme benivolent, de la dolça temptació femenina de caure en el rol de protegida, de les lleis laborals, dels sous diferents per una mateixa feina. I pels micromasclismes: “Un company de feina em va fer adonar que deia molt sovint «de puta mare!». I ja no ho dic més”.

procrear, i és genial, i diuen que en països on les dones poden tornar a la feina més fàcilment neixen més nens. En comptes de fer això, gairebé les estem culpant, fent-les escollir. Per què hem d'escollir i no heu d'escollir? Això sí que em sembla molt fort. Estic convençuda que els homes hi tenen molt a guanyar participant en la cura dels nens. L'any passat al TEDx teníem Gary Barker, de MenEngage, i explicava que els homes són més feliços si connecten més amb els fills, si exploren la part emocional, i a més milloren el sexe amb la parella.

Doncs jo sento que hi ha homes que ja els va bé plegar tard perquè la idea d'aguantar nens ploraners no és gaire estimulant. Sembla que siguin tasques pesades, però la connexió emocional que tens amb els teus fills no la recuperars. Hi ha molts estudis que han analitzat de què es penedeix més la gent quan s'està a punt de morir. I, en general, la gent diu que de no haver donat més amor a les seves persones properes;

Mireu el vídeo a Ara TV

